

DATO: 09.04.2021

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ
الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ...
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ.

VELKOMMEN RAMADAN!

Mine kjære brødre!

Uendelig takk til vår Herre, som har ført oss til måneden Ramadan – sultanen over de elleve månedene. *Salaat og salaam* til profeten Muhammed (fvmh) - vi er beæret over å være av hans ummah. Førstkommende mandagskveld skal vi be den første tarawih bønner. Samme natt skal vi våkne til første sahur og vi skal gjøre *niyyah* (ta intensjon) om å faste. Dermed skal vi inshallah nå vår Herres guddommelige nåde, velsignelse og barmhjertighet.

Kjære troende!

Ramadan-måneden er en nåde for oss med dens guddommelige gaver og velsignelser, og den er på alle måter en invitasjon til å styrke det skjønne vi har. Ramadan måneden er å gjøre en *nasuh tawbah* (be om en oppriktig tilgivelse og love å aldri gjenta synden igjen) og *istighfar* (be om tilgivelse for sine synder). Det er å øke *zikr* (å si Allahs navn) og *tasbihat* (å lovprise Allah), som gir fred til hjertene. Det er å evaluere oss selv før vi blir stilt til regnskap i det hinsidige livet. Det er å åpne et nytt og bedre kapittel i livet med en ny start. Ramadan måneden er en periode med selvrefleksjon hvor man på den ene siden styrker båndet sitt med sin Herre og hvor man på den andre siden ser over sitt forhold til sine brødre.

Med den roen som følger av å ha nådd denne hellige måneden har Profeten vår (fvmh.) talt slik til sin *ashab*: «**Ramadan måneden har kommet til dere med sin velsignelse. Allah gjør dere rike under denne månederen, derfor viser Han dere nåde. Han fjerner feilene og godtar bønnene deres.**

Allah ser deres kappløp med hverandre i tilbedelse og godhet og skryter av dere til englene. Vis derfor dere selv til Allah med godhet og gode gjerninger. Den som unndrar seg fra Allahs nåde er en ulykkelig person.» [1]

Ærede troende!

Ramadan er måneden der fasten har blitt *farz* (obligatorisk). Det er den måneden åpenbaringen av Koranen - vår veiledningsguide - begynte. Allah forklarer dette til oss slik: «**Måneden ramadan er den da Koranen ble sendt ned, som er rettleddning for menneskeheten, den inneholder klare tegn som leder (til den rette veien), og som skiller (mellom sannheten og falskheten). Derfor må den av dere som opplever denne måneden, faste i den...**[2] Profeten (fvmh.) befaler slik: «**Den som holder Ramadan fasten med tro og med forventning om belønning fra kun Allah, kommer til å få sine tidligere synder tilgitt.**» [3]

Kjære troende!

En av de beste gjerningene som kan gjøres i denne hellige måneden, hvor vår opphøyde bok Koranen har blitt åpenbart, er å prøve å fortsette med å lese, forstå og leve etter den. Ramadan er den mest verdifulle innhøstingssesongen i våre liv, og en gylden mulighet for materiell og åndelig fornyelse for oss alle. Det er en mobilisering som blir gjort med hjerte der de fattige, svake, trengende og foreldreløse blir husket og beskyttet.

Mine kjære brødre!

La oss utnytte velsignelsen til måneden Ramadan. La oss forene våre hjem og våre hjerter med Koranen. La oss gjenopplive profetens sunnah ved å holde liv i *Muqabalah*-tradisjonen (lese litt av Koranen hverdag i en måned). La oss sørge for at hele familien vår – kvinner og menn, barn og unge - deltar i prekenene og *tarawih*-bønnene i våre moskeer. La oss få mennesker i nød til å smile med våre *zakah* (obligatorisk almisser) og *sadaqah* (frivillig veldedighet). Ramadan er, slik vår Profet (fvmh.) beskrev det, den måneden «**der djevlene bindes fast, helvetes porter stenges, himmelens porter åpnes og utallig mange troende blir frigjort fra ilden allerede fra den første natten,**»[4]. La oss være blant dem som tilbringer denne hellige måneden riktig.

Norge Diyanet Khutba Kommissjon

[1] Heysemi, Mecmeu'z-zevâid, III, 344.

[2] Bakara, 2/185.

[3] Buhârî, Îmân, 28

[4] Tirmizî, Savm,1; İbn Mâce, Siyâm, 2.